
Gyurkovics Tibor

VERONAI UTCARÉSZLET

Én már fölfele veszem utamat
ahol mögöttem lapul pár alak
kik ottmaradtak még a reneszánszban
a férfiún egy szűk olasz kabát van
én már fölfele veszem utamat

Az alsó lépcsőre tettem a lábam
és indulok mint barokk bibliában
a béna aki lassan oldalozva
ment mielőtt Jézus meggyógyította
az alsó lépcsőre tettem a lábam

Az ablakban ott üldögélt Madonna
fölfedett mellel mintha rokokóba
épp reggel hatkor akkor öltözött
volna mikor én arra dökögök
az ablakban ott üldögélt Madonna

Madonna mia! – Fönn várt a kapu
az öblös és az empire alakú
mi a Lipótmezőre bevezet
hol tizenhárom évig még leszek
Madonna mia! – Fönn várt a kapu

A fa lebeg fekete léghajó
mi fölvisz engem a szecesszió
nagy áramába hol a végtelen
beborít engem mint zászlóselyem
a fa lebeg fekete léghajó

és azt susogja – élni volna jó!

(*Magyar Napló*, 2002/9.)